

Kovač

KOVAČ SEM MRK IN ZAGOREL,
 MOJ ZNAK STA ŽULJ IN MADEŽ:
 OB NAKOVALU SEM ZOREL,
 OBLAČIL ME JE ČADEŽ.

NEUTRUDNO KLADIVO VIHTIM
 IN GONIM MEH IN KUJEM,
 KAR TRDO JE, MOČAN ZDROBIM,
 KAR MEHKO, OBLIKUJEM.

KOT KRAŠKA BURJA MOJ JE MEH,
 KO PUHA V OGLJE TLEČE,
 OGNJENI DEŽ PRŠI PO TLEH,
 V OČI MI ISKRE MEČE.

ORODJE KUJEM, SRP IN PLUG,
 ZA ŽANJCA IN ORAČA,
 PORABLJATA ZA STO USLUG
 ME KOČA IN PALAČA.

MEČ, BOJNI VOZ IN STRELNA CEV,
 PA BROD, JEKLENI PTIČI —
 ZA KLADIVA VEDO ODMEV
 UTRDB MOGOČNI GRİČI.

NI TREBA, DA SI UČENJAK,
 KI UMNO RAZISKUJE,
 O MENI PRIČA VSAK KORAK,
 ŠE KONJIČ ME BLAGRUJE.

POJ, KLADIVO, POJ DAN NA DAN,
 DOKLER SE ROKA NE UTRUDI —
 DOKLER SE DUH, MIRU ŽELJAN,
 NAD NAKOVALOM MI NE ZGRUDI!

